

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36864421, proti povinnej **D. Š.**, bývajúcej vo Z., **o vymoženie 370,68 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 11 Er/466/2004, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. augusta 2012 sp.zn. 2 CoE/300/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 9. mája 2011 č.k. 11 Er 466/2004-21 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju (§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a zároveň zaviazal oprávnenú na zaplatenie trov exekúcie súdnemu exekútorovi vo výške 38,43 eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica spísaná JUDr. Ondrejom Ďuriačom 18. októbra 2003 pod sp.zn. N 3941/2003, NZ 93830/2003 (ďalej len „označená notárska zápisnica“) nie je spôsobilým exekučným titulom, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného Mgr. Tomáš Kušnir, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnému určila oprávnená tým, že jeho osobu vopred uviedla ako zástupcu konajúceho za povinného pri právnych úkonoch uzatváraných s oprávnenou, t.j. aby v jeho mene uznal záväzok vyplývajúcu zo zmluvy. Úkon urobený takýmto „zástupcom“ je neplatný, dlh v čase udelenia plnomocenstva neexistoval, povinný sa vopred vzdal práva na uznanie, resp. neuznanie dlhu. Vzhľadom na to, že označená notárska zápisnica nie je vykonateľným exekučným titulom, bolo potrebné exekúciu zastaviť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oprávnenej uznesením z 31. augusta 2012 sp.zn. 2 CoE 300/2012-52 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie ako vecne správne potvrdil. Ohľadne odvolania súdneho exekútora smerujúceho proti výroku súdu prvého stupňa, ktorým

mu bola priznaná náhrada trov exekúcie vo výške 38,43 eur, odvolací súd výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o trovách konania zmenil tak, že súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 51,87 eur. Nakoľko oprávnená napadla uznesenie exekučného súdu v celom rozsahu avšak nenamietala resp. nespochybnila správnosť výpočtu súdneho exekútora priznaných trov exekúcie, tak odvolací súd sa výškou týchto trov nezaoberal a preskúmal len skutočnosť, či na strane súdneho exekútora existoval procesnoprávny dôvod na priznanie trov exekúcie voči oprávnenému. Odvolací súd dospel k záveru, že exekučný súd postupoval správne, keď uložil povinnosť oprávnenej uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie, nakoľko bolo nesporné, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávnenej.

Proti výroku uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. augusta 2012 sp.zn. 2 CoE 300/2012-52 o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie (napriek tomu, že návrh na prerušenie konania oprávnená nepodala a odvolací súd o ňom ani nerozhodoval – poznámka dovolacieho súdu), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Nakoľko uvedený výrok rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje, najvyšší súd sa takýmto odvolaním nemohol zaoberať. Oprávnená zároveň uviedla, že odvolanie voči uzneseniu odvolacieho súdu podáva v celosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníčkou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých – tak, ako aj v tomto prípade, podala odvolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 5Co 20/2013, 5Co 56/2013, 5CoE 46/2013, 7 CoE 105/2013, 7CoE 84/2013, 4CoE 84/2014, 4CoE 83/2013, s tým, že odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa a najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými. Vzhľadom na uvedené dovolací súd odvolacie konanie zastavil pre nedostatok funkčnej príslušnosti na jeho prejednanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a / O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenie súdu nižšieho stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa

§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 23/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 39/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 Co 44/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 CoE 30/2014, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 2 Cdo 10/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 316/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 118/2014, 8 ECdo 124/2014, 8 ECdo 154/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Ohľadne dovolania oprávnenej smerujúceho proti výroku napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúceho sa uloženia povinnosti oprávnenej zaplatiť súdному exekútorovi trovy exekúcie vo výške 51,87 eur (dovolanie voči výroku napadnutého uznesenia odvolacieho súdu o trovách konania), možno zhodnotiť, že v danom prípade ide o podanie dovolania voči zmeňujúcemu rozhodnutiu ohľadne hore uvedeného napadnutého výroku a to vo výške prevyšujúcej sumu priznanej súdom prvého stupňa v sume 13,44 eur, avšak ktoré je procesne neprípustné, nakoľko ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania vylučuje, pričom ani v tomto prípade dovolací súd nezistil, že by došlo k vadám konania v zmysle § 237 O.s.p..

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. apríla 2016

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová